

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Dilectis Filiis Maiori & Wilhelmo Archidiaconis, & Priori sancti Victoris
Parisiensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

centis de ipsorum consensu præbendam suam de Wareio cum pertinentiis suis, tam Ecclesiis quam hominibus, & dominicis Ecclesiarum, & aliis, sub annua firma triginta quatuor librarum Andegavensium eidem I. concesserat perpetuo retinendam; quam concessionem post promotionem suam idem Episcopus innovavit, & eandem Constantiensis Episcopus dinoscitur approbasse, sicut per transcripta litterarum ipsorum videbatur liquidò comprobari. Verùm ad hoc pars tua respondit quòd per transcriptum præmissum Episcopi & Capituli Baiocensis dictus I. non Vicarius sed firmarius potiùs seu pensionarius probabatur. Vnde cùm hujusmodi firma de jure vel consuetudine diutiùs durare nequiverit nisi donec is qui dedit ad firmam jus habuerit in præbenda, constare dicebat quòd postquam idem magister R. assumptus extitit in Episcopum ipsa fuit utique firma finita: quia licet idem magister, cùm præbendam dedit ad firmam, eam concesserit perpetuò possidendam, intelligendum tamen est quòd tandiu esset eadem concessio duratura donec ipse in præbenda jus aliquod obtineret, ut illud secundùm sanum intellectum ad suum perpetuum referatur. Sed nec per consensum Episcopi & Capituli idem I. jus aliquod retinere potuit in præbenda postquam ipsam habere desit qui eam dedit ad firmam: quia cùm consensus ipse accederet factò Canonici, dictus I. non potuit diutiùs commodum ex ipso consensu percipere quam concessio à Canonico facta duraret; præcipuè cùm Episcopus & Capitulum nequiverint in tam enormem substituendi Canonici læsionem suam accommodare consensum, nec sub annua firma triginta quatuor librarum idem I. præbendam ipsam perpetuò retinere, quæ centum viginti libras valere proponitur annuatim; cùm & hoc, non solum in damnum, sed etiam opprobrium redundaret Ecclesiæ, ut Canonicus modica pensione præbendæ suæ contentus existeret, & idem I. de ipsius proventibus abundaret; qui, quantum ad regularitatem & vitam, qualis perhibeatur existere subicemus. Proposuit pars tua insuper concessionem factam ab eodem Baiocensi Episcopo nullam esse, cùm eo tempore facta fuerit quando ad eum minimè pertinebat. Vnde per consequentiam approbatio Constantiensis Episcopi nullam tibi potuit præjudicium generare. Nos igitur us & aliis quæ nuntius & procurator præ-

dicti proponere curaverunt plenius intellectis, habito consilio cum fratribus nostris, eundem I. ad restitutionem Ecclesiarum sanctæ Trinitatis de Wareio, sanctæ Mariæ de Ver, & S. Petri de Mainilhamant cum pertinentiis earundem & aliarum rerum ad præbendam de Wareio spectantium duximus condemnandum, tam super vicaria quàm super firma, quæ jam procul dubio noscitur esse finita, ei perpetuum silentium imponentes, decernendo ut tu tam de ipsis Ecclesiis quàm de aliis ad tuam præbendam spectantibus liberè de cetero absque cuiuslibet contradictione disponas. Nulli ergo &c. nostræ diffinitionis &c. Si quis autem &c. Datum apud sanctum Germanum Nonis Iulij, anno undecimo.

*DILECTIS FILIIS MAIORI
& Willelmo Archidiacono, & Priori
sancti Victoris Parisiensis.*

Inducti dudum laudabili testimonio quòd dilecto filio magistro Willelmo la-tori præsentium de moribus & scientia reddebatur, suæque necessitati paterno descendentes affectu, cùm ecclesiasticum beneficium, quo utique dignus erat, ad inopis vitæ solatium non haberet, Capitulo beati Martini Turonensis dedimus in mandatis ut eum reciperent in Canonicum & in fratrem. Cùmque dilectus filius Windocinensis Abbas & commonitores ipsius eos ad id sollicitè monuissent, sicut ipsi per suas nobis litteras retulerunt, respondere quidem distulerunt, in primis occasionem absentie Decani sui & Thesaurarii prætendentes, quibus demum in ipsius receptione magistri assensum suum per suas litteras impendentibus, illi finaliter responderunt quòd licet personam ejus notam haberent, utpote qui diù fuerat apud eos laudabiliter conversatus, eisque, sicut vir discretus & prudens, esse poterat necessarius, quia tamen quosdam alios ex promissione recipere tenebantur, & Ecclesiæ suæ facultates minimè suppetebant, commodè tunc non poterant mandatum apostolicum adimplere. Vnde nos iteratis humilitatis suæ supplicationibus inclinati, dilectis filiis Abbati sanctæ Genovefæ ac coëxecutoribus ejus per scripta nostra præcepimus ut præfatum Capitulum, nisi rationabilem causam obiceret & probaret propter quam non deberet hoc vel non posset impleri, præsertim cùm idem magister de morum ac litteraturæ sufficientia commendaretur ab eo, sublato cuiuslibet

Epist. 119.
De præbendis
S. Martini Tu-
ron abbas
ta M. Willib.
mo.

libet contradictionis & appellationis ob-
 staculo per censuram ecclesiasticam coër-
 cerent, quod ipsum in fratrem reciperet
 & Canonicum, & stallum in choro & lo-
 cum in Capitulo assignaret eidem. Qui,
 sicut per suas nobis litteras intimarunt,
 rite in ipso negotio procedentes, licet
 pars Capituli nonnullas exceptiones fri-
 volas prætidisset, & quidam pro parte
 ipsa coram uno prædictorum executorum
 frustratorie ad nostram audientiam appel-
 laverint ante diem quæ partibus exte-
 rat assignata, quia demum nihil fuit con-
 tra præfatum magistrum ostensum prop-
 ter quod mandatum deberet apostolicum
 impediri, & tam per confessionem par-
 tium quam depositiones testium plenè
 constitit plures Canonicos illius Ecclesiæ,
 postquam ordinata ultimò fuerat, dis-
 celsissè, in quorum locis nondum erant
 aliqui substituti, ad audiendum senten-
 tiam sententiam peremptorium terminum
 partibus præfixerunt. Quia veerò prædic-
 tum Capitulum peremptorie sepe cita-
 tum contumaciter se subtraxit, duo exe-
 cutorum ipsorum, tertio legitime excusa-
 to, sententialiter decreverunt ut non ob-
 stantibus illis quæ objecta fuerant à Ca-
 pitulo, dictus magister in fratrem recipere-
 tur & Canonicum Ecclesiæ memoratæ
 atque stallum in choro & in Capitulo lo-
 cus assignaretur eidem, Capitulo ipsi fir-
 miter injungentes ut hoc effectui deman-
 daret. Quod quia contumaciter adimple-
 re contempsit, suspensionis primùm, ac
 demum, quia post suspensionem nihilo-
 minus celebravit, excommunicationis in
 ipsum sententiam protulerunt, & sic tan-
 dem quidam de Capitulo ipso redeuntes
 ad cor, præfatum magistrum juxta præ-
 scriptam sententiam receperunt, aliis in
 sua non metuentibus contumacia perdu-
 rare. Nuper autem cum idem magister in
 nostra præsentia constitutus processum
 executorum suorum peteret confirmari,
 tam ipsum quam dilectum filium A. Ca-
 nonicum Ecclesiæ supradictæ, qui pro ne-
 gotiis ejus ad apostolicam sedem procu-
 rator accesserat, mandavimus per dilec-
 tum filium Tullium Subdiaconum & Ca-
 pellanum nostrum audiri. In cujus præ-
 sentia cum Canonicus ipse penitus recu-
 sasset aliquid proponere vel agere contra
 eum, demum ipsum ad pacis osculum in
 fratrem & Canonicum de mandato nostro
 recepit. Cum igitur quædam litteræ con-
 tra præfatorum executorum processum
 per quendam nuntium Ecclesiæ memora-

Tom. II.

ta, cujus petitionem pluries super hoc di-
 cimus repulisse, nomine ipsius Capituli ve-
 ritate suppressa dicantur à nobis & ex-
 pressa falsitate subrepta, videlicet in hunc
 modum, quod cum inter ipsos ex parte
 una & præfatum magistrum ex altera co-
 ram dicto Abbate ac conjugicibus suis
 super receptione ipsius in eorum Ecclesia
 quæstio verteretur, iidem iudices in nego-
 tio ipso perperam procedentes, post ap-
 pellationem ad nos legitime interpositam
 iniquam tulerunt sententiam contra ip-
 sos, volentes ejusdem magistri laboribus
 & expensis finem imponere, discretioni
 vestræ per apostolica scripta mandamus
 & districtè præcipimus quatenus sublata
 cujuslibet contradictionis & appellationis
 obstaculo, revocato in statum debitum si
 quid per hujusmodi litteras inveneritis im-
 mutatum, dictas sententias, diffinitivam
 videlicet, ut est justa, & suspensionis &
 excommunicationis, sicut rationabiliter
 sunt prolata, faciatis usque ad satisfac-
 tionem condignam per censuram eccle-
 siasticam inviolabiliter observari, sollicitè
 provisuri ne per defectum vestrum multi-
 plicetur memorato magistro necessitas ul-
 terius propter hoc ad sedem apostolicam
 laborandi, qui occasione laboris hujus-
 modi attenuatus est graviter, non solum
 in rebus, verum etiam in persona. Nul-
 lis litteris veritati &c. Quod si non om-
 nes &c. duo vestrum &c. Datum Soræ
 VI II. Idus Augusti, pontificatus nostri
 anno undecimo.

*COMITIBVS, BARONIBVS,
 civibus & ceteris regni fidelibus in
 Apulia constitutis.*

Affectum dilectionis & gratiæ quem
 habemus ad Regem & regnum Sici-
 liæ licet in multis multotiens ostendi-
 mus, nunc tamen evidentius & expressius
 per effectum operis demonstramus, cum
 propter necessitatem urgentem in regnum
 personaliter descenderimus, ceteris mun-
 di negotiis ex magna parte postpositis
 propter hoc unum, ut in ipso videlicet
 pacem & justitiam reformemus. Bonum
 ergo per Dei gratiam initium assecuti,
 progressum intendimus facere meliorem,
 ut finis optimus subsequatur. Quocirca de-
 votionem vestram monemus & exhorta-
 mur in Domino, per apostolica vobis
 scripta præcipiendo mandantes quatenus
 sicut divinam & apostolicam ac regiam
 gratiam caram habetis, ordinationem
 quam fecimus super Regis adjutorio &

*Epist. 130.
 Super adjuto-
 rio præstando
 Regi Sicilia.
 Vide gesta In-
 noc. III. cap.
 40.*

Cc

*Fol. 19.
 De proband.
 Martini Tu
 in adposito
 M. Vellis
 o.*